

Plenaire 20

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

20 december 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
THEMADEBAT over Digitaal Vlaanderen Bekrachtiging van het voorstel van de commissie ad hoc voor de benoeming van een voorzitter	1
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 2, 17°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 – 1301 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	5
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 7 bij het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, opgemaakt in Straatsburg op 22 november 1984 – 1370 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking	6
ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van het Vlaams Onderhandelingscomité bevoegd voor de basiseducatie – 1383 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	7
Artikelsgewijze bespreking	7
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 2 bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, betreffende interterritoriale samenwerking, opgemaakt in Straatsburg op 5 mei 1998 – 1384 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	8
Artikelsgewijze bespreking	8
ONTWERP VAN DECREET houdende uitvoering van de Verordening (EG) Nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS) – 1391 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	8
Artikelsgewijze bespreking	8
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Ludo Sannen en André Van Nieuwkerke, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Patrick De Klerck betreffende gecoördineerde aandacht voor de paardenhouderij binnen het Vlaamse beleid – 1290 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking	8
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Koen Van den Heuvel, de dames Hilde Eeckhout en Michèle Hostekint en de heer Jan Peumans betreffende de rol van het Rekenhof als begrotingsadviseur en de begrotingsrapportering – 1431 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	10

VOORSTEL van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot wijziging van artikel 28 van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de vergaderingen van de subcommissies betreft
– 1357 (2007-2008) – Nr. 1

Algemene bespreking

11

Artikelsgewijze bespreking

11

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

12

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 10.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Filip Dewinter, Vera Dua, Vera Jans, Helga Stevens, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Marcel Logist: ambtsverplichtingen;

Jan Verfaillie: familieverplichtingen.

THEMADEBAT over Digitaal Vlaanderen

Bekrachtiging van het voorstel van de commissie ad hoc voor de benoeming van een voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, overeenkomstig de beslissing van de plenaire vergadering van woensdag 16 maart 2005 betreffende de oprichting van de Commissie Digitaal Vlaanderen heeft het Uitgebreid Bureau op maandag 17 december 2007 kennis genomen van het voorstel van de commissie ad hoc voor de benoeming van een voorzitter.

De Commissie Digitaal Vlaanderen stelt de heer Louis Bril voor als voorzitter.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 2, 17°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005

– 1301 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Decaluwe, verslaggever, heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het decreet gaat over boodschappen van algemeen nut (BAN): nuttige informatie voor alle burgers of een toelichting op het beleid van een instelling of een vereniging. Dit zijn althans in theorie en op papier boodschappen van algemeen nut. Deze definitie wordt ook gehanteerd door de VRT.

Deze problematiek is al een paar keer aan bod gekomen in de plenaire vergadering naar aanleiding van actuele vragen van de heer Caron over de boodschap van nagelschimmelinfectie. Een groot deel van de BAN's op de VRT kunnen nog moeilijk geklasseerd worden als boodschappen van algemeen nut. Zulke televisiespotjes mogen in feite geen reclame bevatten maar vaak wordt dit enorm ruim geïnterpreteerd. De heer Vandenbossche had het vanmorgen op een ontbijtvergadering nog over de verwarring van buitenlandse gasten bij het bekijken van die BAN's op een 'reclame-arme' VRT.

Het nieuwe decreet moet de definitie verfijnen maar moet tegelijkertijd de boodschappen van algemeen nut openstellen voor culturele verenigingen. Ik denk dat dit een noodzakelijke wetgevende correctie is. De Media-commissie van het Vlaams Parlement is niet over één nacht ijs gegaan. Ze is zelfs een paar keer opgeschort om bijkomende vragen toe te laten om misbruiken in de toekomst zoveel mogelijk te beperken. Want de decretale definitie van BAN's wordt nu aangevuld met de bepaling dat boodschappen van sociale en humanitaire verenigingen op geen enkele manier mogen gericht zijn op de commerciële promotie van individuele producten of diensten. De boodschappen van deze verenigingen mogen enkel verband houden met hun opdracht van algemeen belang. Verenigingen met winstoogmerk zijn dus uitgesloten.

Ook de promotie van diensten van vrije beroepen en de imagospot voor een vereniging, met de bedoeling leden te werven, worden geweerd. Op papier en volgens het decreet, maar branchebevorderende boodschappen als 'Vraag raad aan een advocaat' kunnen nog wel.

Mijnheer de minister, we hebben in de commissie enorm veel detailvragen gesteld. U hebt daar ook gedetailleerde antwoorden op gegeven, om het kader, ook met het oog op de controle door de regulator en de regeringscommissaris, duidelijk te maken.

Ik heb de voorbije week opnieuw een boodschap van algemeen nut gezien – ik noem dat eigenlijk een reclamespot – om te komen feesten in Antwerpen. Je ziet mensen een café in- en uitlopen, en dat is op zijn minst een promo om Maes te drinken, want er zijn beelden van café De Pallieter, met op twee plaatsen op de voorgevel in het groot het logo van Maes Pils. Bij de afkondiging verschijnen ook nog logo's van Gazet van Antwerpen en ATV. De vermelding van ATV is nog toegelaten, maar de Gazet van Antwerpen is wel een commercieel product. We kunnen nog discussiëren over de logo's, want we hebben altijd gezegd dat logo's toegelaten zijn om een bepaald evenement aan te kondigen, maar als elke stad in Vlaanderen boodschappen van algemeen nut op de openbare omroep laat uitzenden om er tijdens de kerst- of paasperiode te komen winkelen, rijzen toch vragen. Ik weet niet wat het algemeen nut is om naar Antwerpen te gaan.

Ik geef dit voorbeeld om aan te tonen dat men op dat vlak bijzonder slecht bezig is. Mijnheer de minister, ik zou willen vragen om voor dit specifieke punt – het ontwerp van decreet is nog niet goedgekeurd en we kunnen discussiëren of het eronder valt of niet – aandacht te hebben. Als het de bedoeling is dat dit allemaal kan onder de noemer van boodschap van algemeen nut, hoeft het voor mij niet meer. De commissie was genoodzaakt om die beperkingen te formuleren. De naam boodschap van algemeen nut en de sluikreclame zetten de kijkers te veel op een verkeerd been.

De Vlaamse Audiovisuele Regie, de reclameregie met de VRT als hoofdaandeelhouder, marketeert in de boodschappen van algemeen nut. In haar commerciële brochure promoot de VAR dit instrument als een effectieve boodschap met een zeer grote impact, omdat Eén en Canvas een zeer beperkt aantal commerciële prikkels bevatten en omdat de blokken van korte duur zijn.

Ik heb de moeite genomen om de brochure van de VAR over de boodschappen van algemeen nut te bekijken. Mijnheer de minister, ik vind dat dat gewoon niet kan. Dat is een pure reclamespot. Men kan voor boodschappen van algemeen nut kortingen en premies krijgen: groeipremies, welkomstprijzen en als men vijf of zes boodschappen plaatst, krijgt men korting. Dat is dus pure reclame. In de commissie voor Media hebben we destijds voorgesteld om de boodschappen van algemeen nut uit de VAR te halen. De VRT is daar natuurlijk niet toe geneigd, met het simpele argument dat het niet kan omwille van boekhoudkundige redenen. Ik noem dat zever in pakjes. Men kan het perfect anders omschrijven en anders boeken. Dat kan dus geen enkel probleem zijn.

Het is een commerciële brochure, en in combinatie met de spot over Antwerpen, bewijst dit dat de boodschappen van algemeen nut in feite misbruikt worden door de openbare omroep. Het zijn commerciële prikkels, zoals de commerciële brochure van de VAR zelf stelt. Dat

klopt, maar het gaat voorbij aan het initiële opzet van de boodschappen van algemeen nut.

Dergelijke, door marketing doordrenkte promotie is voor mij alleen noodzakelijk als een commerciële logica de belangrijkste drijfveer is. Dat klopt voor de VAR, maar geldt initieel zeker niet voor de openbare omroep en absoluut niet voor het instrument van de boodschappen van algemeen nut.

De VRT haalt dus naast haar dotatie inkomsten uit de activiteiten die haar decretaal zijn toegestaan en heeft hieromtrent volledige autonomie. We betwisten dit zeker niet. Buiten haar openbareomroepopdracht kan de VRT ook commerciële activiteiten uitoefenen zoals is vastgelegd in de gecoördineerde mediadecreten. Het was nooit het opzet van de decreetgever dat de BAN zouden worden gecommmercialiseerd. Deze niet-commerciële boodschappen worden tegen een lager tarief aangeboden, en te vage bepalingen hebben geleid tot een oneigenlijk gebruik. Dit zijn storende elementen in het al te stroeve Vlaamse medialandschap. De VRT heeft nood aan centen en terecht probeert men de inkomstopportuniteit van de BAN verder te maximaliseren. Dat is het goede recht van de openbare omroep. Het is onze taak om dat in te perken.

De inkomsten uit de BAN stegen vorig jaar tot 9,33 miljoen euro, vier keer meer dan wat in de beheersovereenkomst staat. Is dat ermee in strijd? Neen, want er is geen plafond vastgelegd voor de inkomsten uit de BAN. Wat houdt de VRT tegen om te gaan naar bijvoorbeeld 20 miljoen euro? Dat kan allemaal, maar de vraag is wat we dan nog allemaal te zien zullen krijgen. Door het grote aantal BAN zullen die zichzelf wel ondergraven. Zowel het oneigenlijke gebruik van de BAN als de indirecte oorzaak ervan moeten worden aangepakt. Deze niet-commerciële spotjes met nuttige informatie voor de burger zouden in feite gratis moeten worden uitgezonden. Ik geef dit mee voor de toekomst. Dit is de beste en meest correcte oplossing en de logica zelf. Onder de noemer van de overheidscommunicatie kan dit gemakkelijk, aangezien het publiek de BAN zo al percipieert. Als de VAR zich niet meer moet ontfemen over een commercieel ontkrachte BAN, worden deze niet-commerciële televisiespotjes compleet anders benaderd. Als dit zou gebeuren, moet principieel de Vlaamse Gemeenschap het inkomstenverlies voor onze openbare omroep, die al zware financiële zorgen heeft, dragen. Het gaat erom dat een herpositionering van de BAN de financiële leefbaarheid van onze openbare omroep niet ondergraaft, maar verstevigt. Als het gratis-verhaal van de BAN niet haalbaar blijkt op korte termijn, dan moet er minstens een plafonnering komen voor de BAN-inkomsten en kan dit instrument best uit de VAR worden gehaald.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Caluwe, ik volg uw redenering helemaal. Ik denk dat de budgettaire toestand van de Vlaamse begroting wel in staat moet zijn om dat probleem op te lossen. Het gaat om ongeveer 10 miljoen euro die per jaar op die manier, eigenlijk of oneigenlijk, bij de VRT terecht komt. Op zich is dat perfect op te lossen bij de herziening van de begroting 2008. Door de omvang van een oneigenlijk gebruik van de BAN, raken de boodschappen van Studio Brussel voor Music For Life of de boodschappen van Artsen Zonder Grenzen wat ondergesneeuwd door commerciële boodschappen. Zo kunnen we aan de VRT duidelijk zeggen: algemeen nut is gratis en we maken daar een regeling voor, en de andere inkomsten compenseren we via de begroting. Dat zou een oplossing kunnen zijn.

De begroting is gisteren goedgekeurd. We kunnen bij de herziening van de begroting bijvoorbeeld een aantal zaken oplossen. Dat kan een heel tijdelijke regeling worden in afwachting van wat er wordt voorbereid door de minister om uw denkspoor, dat ik volg, te installeren.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, ik heb daar net gezegd dat dit denkspoor waarschijnlijk niet haalbaar is op korte termijn. Ik ben er wel voorstander van. Ik denk dat dit bij de begrotingscontrole de eerste grote oefening zal zijn. De VRT heeft andere zorgen, maar men zal dit moeten oplossen. Het zal een enorme opgave zijn voor de minister bij de begrotingscontrole.

Ik weet echter niet of een en ander te combineren is. Als men er middelen aan geeft, heb ik daar geen probleem mee, maar ik heb er geen zicht op of men die middelen geeft. Ik herhaal het: aan die mogelijkheid moet stilaan worden gedacht. Misschien kan er in een eerste fase sprake zijn van een plafonnering. Dan moet worden bekeken hoe dat moet worden gecompenseerd. Ik wil die mogelijkheid immers niet naar voren schuiven om de financiële leefbaarheid van de VRT voort onder druk te zetten. Ik vind echter wel dat er we in de komende periode over moeten nadenken om hier toch iets aan te doen. Ik weet niet of er in begrotingscontrole al ruimte voor is. Ik denk dat er ruimte zal moeten worden gecreëerd om andere elementen op te vangen binnen de financiële gegevenheid van de VRT.

Met voldoende financiële middelen – wat vanzelfsprekend ook de opdracht zal zijn van de begrotingscontrole 2008 – en een aantal hefboomen, moet de VRT haar opdracht als openbare omroep goed voort kunnen waarmaken. De gemengde financieringsvorm, met een dotatie en commerciële inkomsten, blijft weliswaar een moeilijke evenwichtsoefening. Dat moeten we erkennen. Er bestaat weliswaar geen pax media, maar de commerciële sector is hier gevoelig voor. Denken we maar aan de prijsdumping van die boodschappen van algemeen nut. Vergelijken we de prijzen van vergelijkbare boodschappen aan Franstalige en Vlaamse zijde, dan is er

sprake van sterke verschillen: vandaar de nervositeit van de commerciële omroepen. Als we daaraan geleidelijk aan iets willen doen, dan is het onze stelling dat het inkomstenverlies moet worden opgevangen. Dat zal waarschijnlijk stof zijn voor komende besprekingen, zowel met betrekking tot de beheersovereenkomst als met betrekking tot de begroting. Dat moet het principe zijn. Pas dan zullen we kunnen praten over echte boodschappen van algemeen nut en zullen we de commerciële druk wegnemen.

Mijnheer de minister, we zien dit ontwerp dus als een eerste stap in de operatie om die boodschappen van algemeen nut te herleiden tot hun juiste proporties. Daarom zullen we het ontwerp goedkeuren. Wellicht zal de regulator stof vinden in ons schriftelijke verslag en in de rapporten van de regeringscommissaris. Hopelijk zal er binnen een jaar opnieuw sprake kunnen zijn van een klein debat of een evaluatie. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik wil één aanknopingspunt van dit ontwerp van decreet nog eens extra in de verf zetten. Door deze decreetswijziging laten we de mogelijkheid dat culturele evenementen – en dan hebben we het over de niet-commerciële wereld – die geen geld hebben om reclametijd te kopen op commerciële zenders of breed te adverteren in de kranten, tegen een betaalbare prijs kunnen deelnemen aan die boodschappen van algemeen nut. De gesubsidieerde cultuur in Vlaanderen is immers daadwerkelijk van algemeen nut. Dat is ook de bedoeling. Cultuur wordt ook met die bedoeling gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. Parallel daarmee kunnen ze dus tegen een betaalbaar tarief deel uitmaken van die boodschappen van de openbare omroep. In het verleden was dat niet mogelijk. Ik wil dat onderstrepen. Dat is immers een heel belangrijke stap voorwaarts. Ik hoop dat de culturele sector daar gebruik van kan maken en dat men elkaar vindt. Voor cultuur blijft dit immers uiteindelijk een duur instrument. Die spots moeten tenslotte worden gemaakt. Zoals de heer Decaluwe echter opmerkt, zal de mogelijkheid dat sponsorlogo's een plaats krijgen bij die culturele evenementen – zij het dat dit beperkt moet worden gehouden – die toegang creëren en zo ook bijdragen tot een bredere en meer diepgaande cultuurparticipatie. Het zal er hopelijk toe leiden dat mensen deelnemen aan culturele activiteiten waaraan ze vandaag niet deelnemen. Zowel voor de omroep als voor de cultuurmaker – artiest en organisatie – en het publiek is dat een win-winsituatie.

Wat de andere facetten betreft, kan ik me grotendeels aansluiten bij de heer Decaluwe. We moeten een aantal achterpoortjes, die soms veeleer achterdeuren zijn, sluiten om het publiek duidelijk te maken wat een

boodschap van algemeen nut is. Ik heb hier vroeger, naar aanleiding van een actuele vraag, ook al op gewezen. De kijker moet weten wat er wordt bedoeld met algemeen nut. Ik heb die laatste spot niet gezien, maar de heer Decaluwe zal wel gelijk hebben: sommige dingen die te zien waren, zijn niet van algemeen nut.

De discussie in de commissie en het antwoord van de minister hebben de tekst van het decreet voldoende verduidelijkt. Nu is de situatie helder, en daar ben ik blij om.

Op een bepaald moment leek het er immers op dat de boodschappen van algemeen nut oneigenlijk gebruikt werden, namelijk als extra financieringskanaal voor de openbare omroep. Dat kan niet de bedoeling zijn, want boodschappen van algemeen nut zijn boodschappen, punt uit.

Natuurlijk mogen we niet blind zijn voor het probleem van de financiering van de openbare omroep. De minister heeft al aangekondigd dat indien nodig in extra middelen voor de VRT moet worden voorzien. Die discussie zullen we nu niet voeren, ik wou er alleen op wijzen dat het oneigenlijke gebruik van de BAN dit probleem aan het licht bracht. Daar moeten we op een ander moment een oplossing voor vinden.

De heer Decaluwe suggereert een aparte boekhouding waardoor de BAN boekhoudkundig apart zichtbaar worden, los van de reclame en van de VRT-boekhouding. Ik weet dat hij dit goed bedoelt, maar het is geen goed signaal. Ik heb begrepen dat het voor Europa technisch niet kan, en bovendien toont de jaarrekening voldoende duidelijk wat de specifieke inkomstenbronnen van de VRT zijn.

Ik deel wel de bekommernis dat de BAN geen vorm van verkapte reclame mogen zijn, maar de minister heeft duidelijk gezegd dat de regeringscommissaris in de raad van bestuur van de omroep aan hem en aan het parlement zal rapporteren hoe de inkomsten evolueren en wat de gedragslijnen zullen zijn. We mogen voldoende vertrouwen op onze eigen mensen en ons eigen instrumentarium.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Caron, ik ben het gedeeltelijk met u eens, maar het argument dat het niet mag van Europa, klopt niet. Ik heb dit eens laten onderzoeken en het is compleet onjuist dat Europa verbiedt dat we een apart instrument creëren waarmee we alles duidelijk zien in de boekhouding. Wellicht hebben de mensen van de VAR dit verzonnen, want zij dreigen inkomsten te verliezen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, we mogen twee zaken niet verwarren. Europa eist een

gescheiden boekhouding tussen wat commercieel en niet-commercieel is. Iets anders is de vraag naar de oprichting van een aparte entiteit met een eigen boekhouding voor de boodschappen van algemeen nut. Theoretisch kan dit. Ik heb in de commissie al opgemerkt dat ik me grote vragen stel bij de operationaliteit, de leefbaarheid en de opportuniteit van een dergelijke aparte entiteit met een eigen boekhouding, maar het Europees argument speelt hier niet.

Ik herhaal dat Europa wel een strikt gescheiden boekhouding eist, maar daaraan heeft de VRT zich al geconformeerd.

De heer Bart Caron: Dat is duidelijk.

Er zal gerapporteerd worden. We zullen wel zien hoe het verder loopt.

Ik sluit af. Het is belangrijk dat het duidelijk is wat reclame is en wat een boodschap van algemeen nut is.

Bovendien moet het kanaal van de BAN een belangrijke toegang zijn voor culturele evenementen, want dat is 'algemeen nut' in een drievoudige betekenis. (*Applaus*)

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik houd het heel kort, want we hebben in de commissie inderdaad de kans gekregen om hier heel uitvoerig over te discussiëren. Het was een interessante discussie en ook de opschorting om de dingen uit te klaren, is een goede zaak geweest. Die heeft ons immers toegelaten om een aantal zaken scherp te stellen.

Ik herinner u kort aan het opzet van dit ontwerp van decreet. In de eerste plaats wilden we ingaan op de vraag die naar aanleiding van de cultuurdelta door de culturele sector werd gesteld om ook boodschappen van algemeen nut te mogen brengen. We hebben het zo geformuleerd dat culturele verenigingen die erkend of gesubsidieerd zijn door de overheid, toegelaten kunnen worden tot de BAN.

Ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt om de definitie en het artikel over de boodschappen van algemeen nut uitgaande van humanitaire, sociale en welzijnsverenigingen aan te scherpen.

Daar is heel uitdrukkelijk bij bepaald – en dat is uitgeklaard in de commissie – dat die boodschappen verband moeten houden met hun opdracht van algemeen belang. Bovendien mogen zij niet strekken tot promotie van individuele producten of diensten. De culturele verenigingen mogen wel individuele producten promoten omdat het voor hen precies over dat product gaat. Een festival of evenement bijvoorbeeld mogen ze promoten, want anders heeft de BAN voor erkende culturele verenigingen geen nut.

We hebben van de discussie gebruik gemaakt om de BAN van de overheid in de brede zin van het woord duidelijk te stellen. Ik kreeg bijvoorbeeld de vraag over BAN van een zuivere intercommunale. Ik heb erop gewezen dat de BAN alleen toegelaten zijn om het beleid te promoten, en op uitdrukkelijke voorwaarde dat het niet gaat om diensten of producten die ook door de particuliere sector geleverd worden. In het ontwerp van decreet is dat lichtjes anders geformuleerd: “waargenomen worden door de privésector”.

Is dit nu allemaal heel helder en sluitend? Ik geloof dat we vooruitgang geboekt hebben. Ik heb aan de mensen van het ARKADE-project gevraagd om in het licht van de hele herziening uit te zoeken of we een en ander niet beter kunnen formuleren. Ik heb daar zelf legistiek-juridisch nog vragen bij. Het was echter niet de opzet van dit ontwerp van decreet om dit nu helemaal te gaan herschrijven.

Tot slot bracht de heer Decaluwe een fundamenteel punt aan, waarop ook in de plenaire vergadering is ingegaan. Het financieringsmechanisme van de VRT is een gemengd mechanisme en voor een niet onbelangrijk deel gebaseerd op die inkomsten van de BAN. We kunnen daarover praten, maar dan moeten we het ook hebben over de financiering van de VRT. De BAN brengen de VRT jaarlijks een kleine 10 miljoen euro op. Als we dat afschaffen, moeten we in andere financiering voorzien. Ik ben niet bereid om de BAN af te schaffen of gratis te maken en de financiële gevolgen aan de VRT zelf over te laten. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Dit debat stelt sommige zaken in een scherp daglicht. Zoals de heer Decaluwe zei, zullen we dat vandaag niet allemaal oplossen. De eerste noot die we moeten kraken, is die van de evaluatie van het financieringsmechanisme in het kader van de beheersovereenkomst. Die komt eraan naar aanleiding van de begrotingscontrole 2008. Ik heb daar al uitspraken over gedaan. Dat is dan een bijkomend debat dat op latere datum zal worden gevoerd. Ik denk dat we het erover eens zijn dat we nu niet ondoordacht mogen optreden. Dat zou enorme gevolgen hebben voor de financiering van de VRT. Dat zou onaanvaardbaar zijn.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, de BAN van de stad Antwerpen zijn voor mij geen boodschappen van algemeen nut. We moeten ervoor zorgen dat dat niet escaleert rond Pasen. Ik hoop dat u dat onderzoekt.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb die BAN niet gezien. Ik heb het in de commissie al gezegd, het is niet aan mij om op elke zaak apart in te gaan. Ik ga niet in de casuïstiek treden. Ik ben niet de instantie die daarover moet oordelen, dat is de taak van de VRM. De VRM kan dat ambtshalve of op aangifte doen. Men moet zelfs geen belang hebben om de feiten aan te kaarten bij de VRM.

Ik ben ervan overtuigd dat de VRM de commissie-debatten aandachtig gevolgd heeft en het verslag zal lezen. De VRM kent zijn taak, en moet daarop toezien. Naar aanleiding van een vraag over de controle heb ik erop gewezen dat het niet nodig is daarover een nieuwe decretale bepaling in te voeren. De VRM heeft immers de opdracht toezicht te houden op de naleving van de decreten, met inbegrip van deze kwestie.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1301/1*).

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 7 bij het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, opgemaakt in Straatsburg op 22 november 1984 – 1370 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Vrancken, verslaggever, heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Europese verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) dateert van kort na de Tweede Wereldoorlog. Het werd in 1950 aangenomen en in 1953 van kracht. Het vormt ongetwijfeld de belangrijkste realisatie van de Raad van Europa. Het verdrag trad, wat België betreft, in werking in 1955.

De verdragsluitende staten zijn verplicht de in het EVRM voorziene rechten en vrijheden te garanderen voor eenieder die onder hun rechtsmacht valt. De rechten en vrijheden in kwestie omvatten onder andere het recht op leven, op bescherming tegen foltering en onmenselijke behandeling, op vrijheid en veiligheid, op

een eerlijk proces, op privacy en respect voor het gezinsleven en correspondentie, op vrijheid van meningsuiting met inbegrip van persvrijheid, gedachte, geweten en godsdienst.

Via een aantal protocollen werd het EVRM ondertussen gewijzigd en aangevuld. Het vandaag voorliggende ontwerp van instemmingsdecreet beoogt meer bepaald de parlementaire goedkeuring van het zevende protocol bij het EVRM. En binnenkort zal de Vlaamse minister bevoegd voor het gelijkemansbeleid de instemming van het Vlaams Parlement vragen bij protocol nummer 12 bij het EVRM.

Soms werden via deze protocollen ook geheel nieuwe rechten aan het verdrag toegevoegd, zoals de afschaffing van de doodstraf, zoals omschreven in het zesde en het dertiende protocol bij het EVRM. Opmerkenswaard is dat – behoudens Andorra, dat het protocol nummer 7 pas dit jaar ondertekende – België de laatste ondertekenaar is. De permanente vertegenwoordiger van België bij de Raad van Europa plaatste zijn handtekening immers maar op 11 mei 2005 onder dit protocol.

Achteraf, en ten gevolge van door de Raad van State geformuleerde opmerkingen, werd vastgesteld dat dit protocol in de interne Belgische rechtsorde een gemengd karakter heeft. Nadat de Werkgroep Gemengde Verdragen en de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid dit gemengd karakter hadden bevestigd, werd de ondertekeningsformule aangepast.

Deze laattijdige ondertekening betekent overigens niet dat België de enige achterblijver zou zijn. Ook Duitsland, Nederland, Spanje en Turkije hebben hun instemmingsprocedure bij het protocol nummer 7 immers nog niet afgerond. Het Verenigd Koninkrijk heeft, als enige lidstaat van de Raad van Europa, het protocol nummer 7 zelfs niet ondertekend.

De minister geeft daarna de essentie weer van het voorliggende protocol. Inhoudelijk vult protocol nummer 7 het EVRM aan met vijf nieuwe fundamentele rechten, die hun oorsprong vinden in het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (BUPO). Het gaat daarbij meer bepaald om het recht van elke vreemdeling die wettig op het grondgebied van een staat verblijft, op minimale procedurele waarborgen bij uitzetting; het recht op hoger beroep in strafzaken; het recht op schadeloosstelling ingeval van gerechtelijke dwaling; het recht om niet tweemaal berecht of bestraft te worden in een strafrechtelijke procedure binnen de rechtsmacht van dezelfde staat voor een feit waarvoor de betrokkene al onherroepelijk is vrijgesproken of veroordeeld overeenkomstig de wet en het strafprocesrecht van die staat – waarmee in wezen dus het ‘non bis in idem’-beginsel ook nog eens wordt verankerd in het EVRM –; en tenslotte het algemene beginsel dat echtgenoten gelijke rechten en verantwoordelijkheden van civielrechtelijke aard hebben, zowel onderling als in relatie tot hun kinderen.

De minister komt dan tot de reden waarom ook Vlaanderen in deze zaak bevoegd is. De grondslag voor deze bevoegdheid is gelegen in het ‘non bis in idem’-principe, dat vervat ligt in artikel 4 van het protocol. Dat is de voornaamste reden waarom de Raad van State oordeelde dat protocol nummer 7 binnen de Belgische rechtsorde een gemengd karakter heeft en waarom het daaropvolgend ook gemengd werd verklaard.

De minister herhaalt dat het frappant is hoe laat België tot ondertekening van dit protocol is overgegaan. Dat gebeurde immers pas op 11 mei 2005. Dit is overigens des te meer bevreemdend als men weet dat via het protocol nummer 11 bij het EVRM een aantal technische wijzigingen werd aangebracht in protocol nummer 7 – vervanging van opschriften, artikelnummering en -verwijzing enzovoort – en dat dit protocol nummer 11 door België al op 11 mei 1994 werd ondertekend en op 10 januari 1997 werd bekrachtigd.

Dat is overigens de reden waarom dit protocol nummer 11 eveneens vermeld wordt in het bekrachtigingsformulier van het instemmingsdecreet.

De heer De Meulemeester verklaart dat de Open Vld-fractie vanzelfsprekend volledig achter het voorliggende protocol nummer 7 staat. Wel betreurt hij dat er sinds de openstelling van het protocol voor ondertekening reeds 23 jaar verstreken is. Mevrouw Poleyn verklaart dat ook de CD&V-fractie ten volle achter het voorliggende ontwerp van decreet staat.

De heer Van Overmeire, commissievoorzitter en lid van het Vlaams Belang, treedt de minister bij waar die stelt dat er geen repercussies zijn in het interne recht. De vrees van de federale overheid voor de potentiële impact van protocol nummer 7 op haar vreemdelingenbeleid lijkt geheel onterecht, aangezien het protocol overduidelijk slechts betrekking heeft op een aantal minimale procedurele waarborgen ten aanzien van de uitzetting van vreemdelingen die legaal in België verblijven.

De problematiek van de illegale immigratie is derhalve helemaal niet gevat onder de termen van dit akkoord.

Tot zover het verslag, mevrouw de voorzitter. Ik wil nog meegeven dat het Vlaams Belang dit voorstel natuurlijk zal steunen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1370/1).*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van het Vlaams Onderhandelingscomité bevoegd voor de basiseducatie

– 1383 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Pieters, verslaggever, heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorliggende ontwerp van decreet handelt over de oprichting van het Vlaams Onderhandelingscomité bevoegd voor de basiseducatie.

Minister Vandenbroucke licht toe dat met dit ontwerp van decreet het personeel van de centra voor basiseducatie en het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (VOC BE) uit het paritair comité 329.01 wordt gehaald. Een eigen syndicale structuur binnen Onderwijs is daarom noodzakelijk. Het ontwerp van decreet beperkt zich momenteel tot die materies waarvoor dringend een wetgevend initiatief noodzakelijk is. Het is de bedoeling om in een volgende fase ook in lokale onderhandelingscomités op centrumniveau te voorzien. Deze aanvullingen kunnen dan in het Vlaams Onderhandelingscomité voor de Basiseducatie worden onderhandeld.

Het voorliggende ontwerp van decreet voorziet – naar analogie van het VOC voor het hoger onderwijs – in een Vlaams Onderhandelingscomité voor de basiseducatie, waarin de Vlaamse Regering, de besturen van de centra voor basiseducatie en het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie en het betrokken personeel vertegenwoordigd zijn.

Er blijft wel één groot discussiepunt met de representatieve vakorganisaties, namelijk het tweede lid van artikel 6, dat stelt dat de onderhandelingen over sectorale programmatie leiden tot een protocol van akkoord, als de afvaardiging van de Vlaamse Regering, de afvaardiging van ten minste één representatieve vakorganisatie en de afvaardiging van de besturen zich akkoord verklaren. De minister weerlegt dat met een aantal argumenten. Mevrouw Martens van het Vlaams Belang wijst op de

opmerking van de Raad van State: “Op het eerste gezicht lijkt het veeleer om een politiek engagement te gaan en niet zozeer om een juridische verbintenis. Dergelijke politieke verklaringen zijn niet op hun plaats in een regelgevende tekst. Mocht de decreetgever toch beogen om een positieve verplichting op te leggen aan de regering, moet worden opgemerkt dat zij zich dan inmennt in de werking van de uitvoerende macht.”

De heer Voorhamme geeft aan dat het enkel gaat om een protocol van akkoord. De minister antwoordt daarop dat de adviezen van de Raad van State niet verplicht gevolgd moeten worden. Dat belet niet dat over het advies wordt nagedacht.

Bij artikel 12 merkt mevrouw Martens op dat het decreet met terugwerkende kracht wordt goedgekeurd. Dat is niet echt een voorbeeld van goed bestuur. Er wordt achteraf een decretale basis gelegd voor iets wat al in het werkveld is gestart. De minister antwoordt daarop dat vanaf 1 september 2007 de basiseducatie is overgegaan naar Onderwijs. Tijdens de eerste maanden van het schooljaar 2007-2008 zijn reeds enkele agendapunten behandeld. Het ontwerp van decreet is met negen stemmen tegen twee onthoudingen goedgekeurd.

Ik geef een korte toelichting bij het stemgedrag van mijn fractie. Mijn fractie heeft zich onthouden omdat dit ontwerp van decreet wordt goedgekeurd met terugwerkende kracht. Dat was niet nodig. Het decreet op het volwassenenonderwijs is in de zomer goedgekeurd. De VLOR geeft ook aan waarom destijds met spoed het advies moest worden gevraagd. Dat was niet nodig. Het advies was al in 2006 verstrekt, en wordt nu, een jaar later pas, ter stemming voorgelegd.

Wat artikel 6 betreft, gaf ook de minister reeds aan dat er een discussiepunt zou kunnen zijn. Er is een representatieve vakorganisatie nodig en een afvaardiging van de besturen. De vakorganisaties geven ook aan dat het vetorecht van de besturen daar te zwaar doorweegt.

Om deze twee redenen zal mijn fractie zich bij de stemming over dit ontwerp van decreet onthouden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1383/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 12 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 2 bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, betreffende interterritoriale samenwerking, opgesteld in Straatsburg op 5 mei 1998 – 1384 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Sintobin, verslaggever, heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Ik wil verder ook opmerken dat behalve het Vlaams Belang geen enkele andere fractie het nodig of nuttig vond om de bespreking en behandeling van dit ontwerp van decreet bij te wonen in de commissie.

Ik hoop dan ook dat de andere fracties op zijn minst het verslag hebben gelezen zodat ze weten waarover ze straks zullen stemmen. Deze opmerking geldt ook voor het volgende ontwerp van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1384/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende uitvoering van de Verordening (EG) Nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS) – 1391 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Sintobin, verslaggever, heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Verder maak ik dezelfde opmerking als bij het vorige ontwerp van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1391/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Ludo Sannen en André Van Nieuwerkerke, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Patrick De Klerck betreffende gecoördineerde aandacht voor de paardenhouderij binnen het Vlaamse beleid – 1290 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Robeyns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Nieuwerkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de meeste mensen die horen dat er een voorstel van resolutie is ingediend over de paardenhouderij, fronsen de wenkbrauwen en vragen zich af waar het parlement zich nu weer mee bezighoudt. Mijn fractie is zeer tevreden met het werk in de commissie waar het onderwerp behandeld werd en is blij met de steun van de collega's die het voorstel mee hebben ondertekend.

Deze sector, die nooit in de picture heeft gestaan, groeit sterk. Het gaat om ongeveer 120.000 paarden in een sector die een heel divers gamma van activiteiten ontwikkelt. Voor de sport alleen al zijn er twee liga's. 20.000 paarden zijn bestemd voor de slachterij. Er zijn ongeveer 700 maneges. Ik ben zelf van Brugge, een stad met heel wat koetsiers. De economische activiteit kan vergeleken worden met de suikerbietsector in Vlaanderen.

Via het voorstel van resolutie richten we ons tot verschillende beleidsdomeinen. We vragen dat er systematisch een degelijke documentatie wordt bijgehouden en wordt nagegaan wat de impact en de aard is van de paardenhouderij in Vlaanderen. Het is ook belangrijk dat de sector zelf met één stem spreekt en intern van gedachten wisselt over het beleid.

Er zijn heel wat conflicten op het terrein. Ik denk aan de nood aan oefenterreinen, die nu in landbouwgebied liggen. Gemeenten en provincies hebben daar bezwaar tegen.

Ook bij de ruimtelijke ordening zijn er conflicten. Zo zijn er de agrarische gebieden, de natuurgebieden enzovoort. Waardevol grasland is bijvoorbeeld niet geschikt om paarden te houden of een stoeterij op te zetten. Daarnaast moet ook rekening worden gehouden met de Habitatrictlijn. Als paarden in die gebieden grazen, zullen de vogels vertrekken naar elders. Dat geeft dan weer problemen voor de landbouwers omdat de vogels vernielingen aanrichten op de akkers. Ook op dat vlak moet een gericht beleid worden gevoerd, een afwegingskader en bestemmingsplannen worden opgesteld om te bepalen waar paardenhouderij kan en niet kan.

De provincies en gemeenten moeten over een kader beschikken. Vaak zijn er problemen als er paardenhouderijen zijn in de nabijheid van een dicht stedelijk weefsel. Zo is er zelfs een wei midden in een dichtbevolkt gebied. De mensen hebben daar geen bezwaar tegen. Ouderen en kinderen kijken graag naar paarden. In andere gebieden kan dat echter wel voor conflicten zorgen.

Mijn fractie is zeer tevreden met het brede politieke draagvlak in het Vlaams Parlement voor dit initiatief van de heer Sannen. Sinds de hoorzitting ben ik er alvast van overtuigd dat we op dit vlak nuttig werk kunnen leveren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, de heer Van Nieuwkerke heeft terecht naar het grote belang van de ruimtelijke ordening verwezen.

We hebben in het verleden al een aantal accenten gelegd. Ik denk hierbij onder meer aan de beslissing over de functiewijzigingen buiten de geëigende bestemmingszones, waarbij de bed and breakfast-formule van vier kamers tot acht kamers is uitgebreid en waarbij het invoeren van nieuwe functies is mogelijk gemaakt. Ik denk hierbij tevens aan de paardenhouderijen, aan de dierenpensions, aan de dierenartsenpraktijken, aan de maneges en aan de tuinaanlegbedrijven. Ook in de inventaris van het bouwkundig erfgoed zijn met betrekking tot het buitengebied een aantal nieuwe accenten gelegd. Net als het stedelijk gebied vertoont ook het buitengebied een zekere dynamiek. Tijdens het optimaliseren van die dynamiek moeten we respect voor de ruimtelijke ordening betonen.

Ik ben voorstander van dit voorstel van resolutie. In de tekst wordt een aantal nieuwe elementen aangehaald. Het voorstel van resolutie benadrukt dat het hier ook om een belangrijke economische sector gaat. De rechtstreekse toegevoegde waarde van de sector bedraagt 220 miljoen euro. Over de omvang van de onrechtstreekse toegevoegde waarde zijn in de loop van de commissiebesprekingen en van de hoorzitting een aantal uitspraken gedaan.

Dit voorstel van resolutie biedt een aantal mogelijkheden. Het recreatief medegebruik wordt steeds sterker en moet worden gekanaliseerd. We moeten de uitbreiding zo kanaliseren dat het geheel ruimtelijk verantwoord blijft, maar met voldoende aandacht voor de aanwezige dynamiek.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, de mensen die de besprekingen van dit voorstel van resolutie in de commissie hebben gevolgd, hebben kunnen vaststellen dat mijn fractie zich bij de stemming heeft onthouden. We hebben ons meer om vormelijke dan om inhoudelijke redenen onthouden. Ik heb ons standpunt toen overigens toegelicht.

Ongeveer tien minuten voor de stemming over dit voorstel van resolutie heeft de commissie de beleidsbrief Landbouw van de minister-president goedgekeurd. De inhoud van dit voorstel van resolutie is in feite in die beleidsbrief opgenomen. Volgens mij zijn voorstellen van resolutie bedoeld om de Vlaamse Regering ertoe aan te zetten bepaalde initiatieven te nemen.

Aangezien we niet de indruk willen wekken dat we het niet eens zijn met de inhoud, zullen we dit voorstel van

resolutie straks toch goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer André Van Nieuwerkerke: Zoals ik tijdens de commissiebesprekingen al heb verklaard, vergist de heer Sintobin zich. Een voorstel van resolutie komt niet plots uit de lucht gevallen. Het opstellen van een voorstel van resolutie vergt studie en overleg. Dit heeft ons een drietal maanden gekost.

Tijdens die periode is de Vlaamse Regering wakker geschoten. De Vlaamse Regering heeft gemerkt dat het voorstel van resolutie vorm begon te krijgen en heeft besloten hier proactief op in te spelen. Dankzij het initiatief van het Vlaams Parlement heeft de Vlaamse Regering een aantal goede ideeën overgenomen.

We moeten hier in feite blij mee zijn. Een voorstel van resolutie is immers bedoeld om het beleid te stimuleren om politieke acties te ondernemen.

De heer Stefaan Sintobin: Ik zou toch willen opmerken dat er een verband kan zijn tussen deze situatie en een van de indieners van dit voorstel van resolutie. In de commissie voor Leefmilieu heeft de heer Sannen een voorstel van decreet over het paalkamperen ingediend. Vorige vrijdag heeft de Vlaamse Regering beslist bivakzones toe te laten. Het Vlaams Parlement heeft zijn werkzaamheden evenwel nog niet afgerond. De commissie voor Leefmilieu heeft een hoorzitting over het onderwerp georganiseerd en moet de bespreking van het voorstel van decreet nog afronden. In mijn ogen getuigt dit van weinig respect voor de parlementaire werkzaamheden.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Sintobin, ik heb geen problemen met het proactief werk van deze regering die dingen uitvoert die het parlement vraagt of bespreekt, ook al is er niet definitief over beslist.

In mei lag hier al een eerste tekst voor over de verpaarding van het buitengebied. Ik heb er geen probleem mee dat de minister-president dit in zijn nieuwe beleidsbrief heeft opgenomen. Over een beleidsbrief wordt echter niet gestemd, over een voorstel van resolutie wel. Het is een aanbeveling aan de regering waar ze niet meer onderuit kan.

Ik ben dan ook blij met de wijziging van uw standpunt om het mee goed te keuren. Een resolutie is een duidelijke stem van het parlement tegenover de regering. Een beleidsbrief is louter een intentie van een minister, maar bindt het parlement en de regering niet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Koen Van den Heuvel, de dames Hilde Eeckhout en Michèle Hostekint en de heer Jan Peumans betreffende de rol van het Rekenhof als begrotingsadviseur en de begrotingsrapportering – 1431 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, we hebben enkele maanden geleden de resolutie goedgekeurd met betrekking tot de rapportering vanuit de Vlaamse Regering inzake de alternatieve financiering. Het is heel belangrijk dat dit halfroond de belangrijke operatie goed opvolgt en controleert. Dit zal in de toekomst steeds meer belangrijke financiële en budgettaire consequenties hebben.

Dit voorstel van resolutie is een gevolg van een discussie in de subcommissie Financiën, naar aanleiding van rapporten van het Rekenhof om de rol van het Rekenhof als begrotingsadviseur en de rapportering vanuit de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement te optimaliseren. Dit is opnieuw een stap in de goede richting voor een betere en meer optimale controle van het Vlaams Parlement op de begroting die wordt ingediend door de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, dit voorstel van resolutie sluit aan bij de algemene toelichting die we eergisteren hebben gegeven en toont aan hoeveel belang we hechten aan de manier waarop de Vlaamse Regering rapporteert aan dit parlement over alles wat met financiën te maken heeft. Ik vind het jammer dat er geen toelichting is gegeven over de inhoud van het voorstel van resolutie.

In de subcommissie Financiën hebben we hierover uitvoerig van gedachten gewisseld met het Rekenhof. In het verslag, stuknummer 15/7, staat een uitgebreide reactie te lezen van de regering op de opmerkingen van

het Rekenhof over de manier waarop de begroting 2008 is ingediend.

Vanaf pagina 197 staan ten aanzien van het parlement zeer fundamentele opmerkingen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de begrotingsindeling op grond van de beleidsdomeinen – denk maar aan BBB en de 13 beleidsdomeinen die we hebben gekregen. De regering antwoordt daarop: “ De Vlaamse Regering neemt akte van deze vaststelling van het Rekenhof”.

Een tweede voorbeeld is de relatie tussen de diensten voor Algemeen Beheer, Begroting en Organisatiestructuur. Het comptabiliteitsdecreet dat is uitgesteld tot 2010, is tot op heden nog niet in werking gesteld en bijgevolg neemt de Vlaamse Regering akte van deze opmerkingen. Hetzelfde geldt voor de programma's apparaatskredieten. We hebben voor de eerste keer een totaal nieuwe indeling gekregen van de begroting. Ook daar neemt de Vlaamse Regering akte van de vaststelling van het Rekenhof. Op pagina 202 van het verslag staat dat er een link moet kunnen worden gelegd tussen de beheersovereenkomsten. De minister van Financiën en Begroting kondigde dat trouwens in zijn beleidsbrief 2007 aan.

In het antwoord van de regering staat er dat zij akte neemt van deze vaststelling van het Rekenhof. In het algemene besluit van dat zeer grondige verslag over alles wat te maken heeft met de nieuwe programmastructuur, zoals de basisindeling en dergelijke, staan opmerkingen die rechtstreeks in relatie staan tot dit voorstel van resolutie.

Mevrouw de voorzitter, ik hoop alleszins dat we de stukken volgend jaar op tijd krijgen. Een aantal commissievoorzitters hebben geoordeeld om de zaak pas op 8 november aan te pakken. Ik vind dat we de tijd moeten krijgen om die indrukwekkende hoeveelheid papier door te nemen.

Verder denk ik dat de leesbaarheid kan worden bevorderd door aan de vijf delen een inhoudstafel toe te voegen. De regering moet alleszins rekening houden met de fundamentele opmerkingen van het Rekenhof, die ik als een zeer waardevolle, objectieve bondgenoot van het parlement beschouw. De opmerkingen van het Rekenhof zijn zeer belangrijk om de werking van het parlement te herwaarderden. (*Applaus van de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, collega's, de heer Peumans noemt het Rekenhof een zeer waardevolle bondgenoot van het parlement. Wel, het Rekenhof is geen bondgenoot, maar een instrument van het parlement. Het Rekenhof staat ten dienste van het parlement. Het heeft natuurlijk een autoriteit als relatief onafhankelijk orgaan. Maar dit terzijde.

Wat de pps-constructies betreft, denk ik dat het goed is dat in dit voorstel van resolutie een aantal vragen aan de Vlaamse Regering worden gesteld. Ik merk verder ook dat er bij meerderheid en oppositie een bezorgdheid leeft over het probleem van de bewaking van die pps-constructies. Hoe pakken we dat aan? Inzake het budgettaire-financiële langetermijnperspectief is er nood aan een creatieve wisselwerking tussen de subcommissie voor Financiën en Begroting, die nagaat welke budgettaire gevolgen er zijn en hoe daarover wordt gerapporteerd, enerzijds, en de commissies voor Onderwijs of Openbare Werken anderzijds.

Die laatste kunnen dan met behulp van de technische inbreng van de subcommissie ook het inhoudelijke bewaken. Dat laatste is belangrijk, want in een pps-constructie kunnen belangrijke inhoudelijke beslissingen worden genomen die misschien aan de aandacht van de commissies ontsnappen. Het parlement moet de pps-constructies mijns inziens op twee niveaus of plaatsen opvolgen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot wijziging van artikel 28 van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de vergaderingen van de subcommissies betreft – 1357 (2007-2008) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Aan de basis van dit voorstel ligt een vraag van de heer Peumans waarop het Uitgebreid Bureau is ingegaan.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van mevrouw Marleen Vanderpoorten. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1357/1*).

– *Het enige artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11.05 uur.*
